

”برهمڻ جيون ڪي نشاني هئ - سدا خوشي ڪي جهلڪ“

آڄ باپ دادا سروَ بچون ڪي اَنتَرِ اسَتيڄِ اَرتات وڪرماجيت اسَتيڄ، وڪلپ يا وئرت سنڪلپ مُڪت اسَتيڄِ دِڪ رهي هئ. اسَ اَنتَرِ اسَتيڄِ تڪ پھونچڻي ڪي ليئي پرشارت تو سڀ ڪر رهي هئ ليڪن پرشارتيون ۾ دو پرڪار ڪي بچي ديڪي. ايڪ وي جو پرشارت ڪرتي هوئي پرشارت ڪي پرابڌ اَرتات پراپتي سات سات اَنيو ڪرتي چل رهي هئ. اوڙ دوسري، جو صرف پرشارت ۾ هيٺ لڳي هوئي هئ. محنت زياده، پراپتي ڪا اَنيو ڪم هوتا هئ، اسَ ليئي چلتي چلتي تڪ پي جاتي هئ. يتارت پرشارتي ڪي پي تڪاوَت محسوس نهين ڪرتي. ڪارڻ؟ دونو ڪي پرشارت ۾ صرف ايڪ بات سمجھڻي ڪا اَنتَرِ هئ، جس سين وي محنت ۾ رهتي اوڙ دوسري محبت ۾ مست رهتي هئ. ڪوئسي سنڪلپ ڪا اَنتَرِ هئ، وه جاتي هو؟ چوئا سا هيٺ اَنتَرِ هئ. ايڪ سمجھڻي هئ ڪ هر سِير چل رهي هئ، چلنا پرتا هئ، سامنا ڪرنا پرتا هئ اوڙ دوسري هئ جو سديو سنڪلپ سين پي سريندر هئ، اسَ ليئي وه سديو يه اَنيو ڪرتي ڪ همين باپ دادا چلاءِ رهي هئ. محنت ڪي پانو سين نهين ليڪن سنيه ڪي گوڊي ۾ چلتي رهتي هئ. اسَ ليئي وي سنيه ڪي پانو سين چلتي، جس تڪاوَت نهين هوتي. سنيه ڪي گوڊي وا جهولي ۾ سرو پراپتيون ڪي اَنيوتي هوني ڪي ڪارڻ وه چلتي نهين، ليڪن اُڙتي رهتي هئ. سدا خوشي ۾، اَنتَرِ ڪ سک ۾، سرو شڪتيون سين اُڙتي رهتي هئ.

آپي اپني سين پوڄو ڪ مئن ڪوئن؟ سنگر يڱي برهمڻ بچي جيئڻي، چلينگي هر قدم ۾ سنيه ڪي گوڊي ۾. برهمڻ جيون ڪي نشاني هئ، سدا خوشي ڪي جهلڪ پرتڪيه روپ ۾ ڊڪائي دينگي. خوشي نهين تو برهمڻ جيون پي نهين.

ڪئين بچي سمجھڻي هئ ڪ سنگر يڱ پرشارتي جيون ڪا هئ اوڙ پوڄيه جنر پرابڌ ڪا جنر هئ. وي سمجھڻي هئ ڪ جو باپ دادا ڪا واعداءِ هئ ڪ ايڪ دو اوڙ لاک لو، يه واعداءِ پوڄيه ڪي ليئي هئ. ليڪن نهين. يه واعداءِ سنگر يڱ ڪا هيٺ هئ. جسسي سرو سريشت سميه، سرو سريشت جنر، سرو سريشت ٿائيتل اسَ سميه ڪي هئ، وئسي سرو پراپتيون ڪا اَنيو، سڀ واعدون ڪي پراپتي اسَ سميه هوتي هئ. پوڄيه تو هئ هيٺ ليڪن پوڄيه سين پي ورتمان سريشت هئ. اسَ سميه هيٺ ايڪ قدم اَرتات ايڪ سنڪلپ بچي ڪرتي هئ ڪ بابا هر آپڪي هئ اوڙ رِٿرن ۾ باپ هر سنڪلپ، بول اوڙ ڪرم ۾ اَنيو ڪراتي هئ ڪ مئن آپڪا هون. اَرتات باپ آپڪا هئ. ايڪ سنڪلپ ڪا رِٿرن ساري سنگر يڱ ڪي جيون ۾ باپ آپڪا هيٺ هو جاتا هئ. ايڪ ڪا صرف لاک گُٺا نهين ملتا! جب چاهو، جسسي چاهو، باپ سرونت روپ ۾ بانڌي هوئي هئ. تو ايڪ ڪا لاک گُٺا تو ڪيا ليڪن اَنگنت وار ڪا رِٿرن ملتا هئ. ورتمان سميه ڪا مهتو چلتي چلتي پوڄي جاتي هو. اسَ سنگر يڱ ڪو وردان هئ، ڪوئسا؟ سِير ورداتا هيٺ آپڪا هئ. جب ورداتا هيٺ آپڪا هئ، تو باقي ڪيا رها؟ بيچ آپڪي هات ۾ هئ، جس بيچ دواران سيڪنڊ ۾ جو چاهو وه لي سڪتي هو. صرف سنڪلپ ڪرني ڪي بات هئ. شڪتي چاهيئي، سک چاهيئي، آند چاهيئي، سڀ آپڪي ليئي جي حاضر هئ ڪيونڪ حضور هيٺ آپڪا هئ. جسسي اسَٿول شيواڌاري ٻُلاني سين حاضر هو جاتي هئ وئسي يه سرو پراپتيان سنڪلپ سين حاضر هو جائينگي. ليڪن حضور آپڪا هئ تو يه

سڀ حاضر هئ. ٻيڇ آپڪا هئ تو يه سڀ ڦل آپڪي هئ.

پرنٽو ٻڃي چلتي چلتي ڪرتي ڪيا هئ؟ دو لڏون هات ۾ اُٺائي ڪي ڪوشش ڪرتي هئ. ليني ڪي ليئي تو تيار هو جاتي هئ ليڪن چورني والي ڇيڙي ڦل لي ليني هئ. اس ليئي وستار ۾ جاني سين سار ڪو چور ديتي هئ. ٻيڇ ۾ سين ڪسڪ جاتا هئ، يه معلوم نهين پرتا اس ليئي ڦل خالي هو جاتي هئ اوڙ محنت ڪرتي هئ آڀني ڪو پڙوڙ ڪرتي ڪي، ليڪن ٻيڇ چوٽ جاتي ڪي ڪارڻ ڀرتڪيه ڦل ڪي پراپتي هو نهين پاتي هئ اس ليئي ٿڪ جاتي هئ. پوڻيه ڪي دلاسي سين آڀني ڪو چلاتي رهي هئ. ڀرتڪيه ڦل ڪي بجاءِ پوڻيه ڦل ڪي اُميندوار بن ڪر چلتي هئ، اس ليئي خوشي ڪي جهلڪ سدا نظر نهين آتي. محنت ڪي ريڪائين زياده نظر آتي هئ، پراپتي ڪي ريڪائين ڪم نظر آتي هئ. تياڳ ڪي محسوسا زياده هوتي هئ پاڳيه ڪي محسوسا ڪم هوتي هئ.

تو اب ڪيا ڪرنا هئ؟ ورتمان سميه ۾ جو آپڪي سمپر ڪ ۾ آتي هئ، وي لوڳ پي سميه ڀرت سميه اب پي يه بول بولتي هئ ڪ آپ لوڳون ڪا تياڳ بهت بڙا هئ ليڪن اب يه بول ڪهي ڪ آپ لوڳون ڪا پاڳيه بهت بڙا هئ. تياڳ اُنڪو دڪائي ديتا هئ ليڪن پاڳيه آڀني تڪ دڪائي نهين ديتا هئ. پاڳيه آڀني گُپت هئ. تياڳ ڪي مهما بهت ڪرتي هئ، اتني هين پاڳيه ڪي مهما ڪري تو سيڪنڊ ۾ سيمر ڪا پي پاڳيه کُل جائينگا. تياڳ ديك ڪرڪي سوچ ۾ ڀر جاتي هئ. پاڳيه ديك ڪر سيمر پي پاڳيشالي بن جائينگي. اب سمجها، ڪيا چينچ ڪرنا هئ؟

محنت سين نڪل سنيه ڪي، محبت ڪي گوڊي ۾ آ جاتو. چل رهي هئ نهين، ليڪن چلاءِ رهي هئ، (لائيٽ بند هو گئي) ٻڃي انڌڪار ۾ رهي هئ تو باپ ڪو پي اُٺيو هونا چاهيئي ڪ اُٺسي دنيا ۾ ٻڃي رهي هئ، يه ڀرتڪيڪل اُٺيو هونا هئ.

اڃا، اب سمجها ڪيا ڪرنا هئ؟ پوڻيه ڦل ڪي پهلي ڀرتڪيه ڦل ڪاٽو. سدا حضور ڪو ٻڌي ۾ حاضر رڪو تو سرو پراپتيان پي سدا جي حضور ڪرينگي. اگر حضور حاضر هئ تو سرو پراپتيان چمبڪ ڪي سمان آڀيهين آڪرشت هوتي آئينگي. سمجها؟ باپ دادا بچون ڪي محنت ديك سهن نهين ڪر سگهي. اُٺسي سريشت آتمائين، ڊئريڪٽ ٻيڇ سين نڪلي هوني ٿنا سوروپ ٻڃي هو. اُٺسي سريشت بچون ڪو سرو سهج پراپتيون ڪا اُٺيو بننا هئ. اڃا.

اُٺسي سرو سهج پراپتيوان، سدا ساگر ڪي سمان سرو ۾ سمپن، سدا ٻيڇ ڪو ساڻ رڪني والي، ٻيڇ روپ اسٽيج ۾ اسٽت رهي والي، وڪرماجيت، وڪلپ جيت اُٺسي لڪش ڪو پاني والي، سدا نشچيه ٻڌي اوڙ نهچنت رهي والي بچون ڪو باپ دادا ڪا ياد، پيار اوڙ نمستي.
پارٽيون سين اوپڪت باپ دادا ڪي مڏر ملاقات:-

نيپال:- سڀي بهت دور دور سين سنيه ڪي آڌار ڀر ڪينچي هوني آ گئي. جئسي ٻڃي سنيه ڪي دور ۾ ٻنڌي هوني آڀني گهر پهونچ گئي هئ، اُٺسي باپ پي اتنا هين بچون ڪو سنيه ڪا ريسپانس دي رهي هئ. سنيه ڪا ريسپانس ڪيا هئ؟ سنيه ڪا ريسپانس هئ سدا اُٺڪ، سدا سقلنامورت پو. ڪي پي مايا آئي تو يه آستان، يه دن، يه گهڙي، يه باپ ڪا وردان ياد رڪنا تو وردان سين مايا مورچت هو جائينگي. آپ لوڳون ڪي ديش ۾ پي اُٺسي جننر منتر بهت ڪرتي

هٽَ نان. تو آڀ پي اس جنتر منتر سين مايا ڪو مڙچت ڪر دينا. باپ نين بچون ڪو جنم تي هين ڪوٺسا وردان ديئا هٽ؟ اُمر نات باپ ڪا پهلا وردان هٽ، بچي اُمر يو! اُمر نات ڪي ڪتا سُنني والي آڀ سڀ هو نان؟ يهه خوشي هوتي هٽ ڪ هر سڀڪا يادگار آڀ تڪ پي چل رها هٽ؟ ڪلپ پهلي ڪا يادگار آڀ پي ديك رهي هو. اُمر نات ۾ آڀڪا هين يادگار هٽ. ايڪ ايڪ بچي ڪي ڪتني مهم ڪرين. جتني آڀ سڀ نين دواپر سين باپ ڪي مهم ٿاڻي هٽ اُتني باپ آڀ بچون ڪي ٿاڻي هٽ. روز نيان ٿاڻيتل ديتي هٽ تو مهم هونئي نان. بهت بهت لڪي هو. جن ماتائون ڪو دنيا والون نين ٺڪرايا اُنهيَن باپ نين ٺاڪر بنا ديئا. تو ماتائون ڪو تو بهت خوشي هوني چاهيئي. خوشي خوشي ۾ چلني سين ٿڪاوت فيل نهين هونگي.

هر برهمڻ بچون ڪي گهر ۾ باپ ڪا يادگار (گيتا پانڌالا) ضرور هونا چاهيئي. جيئي گهر گهر ۾ راجا راڻي ڪا فوٽو لڳائي هٽ نان. تو برهمڻون ڪي گهر ۾ يهه وشيش يادگار هو. جو پي آڀي اُسڪو باپ ڪا پريچيه ديتي رهو. آڇا.

آسام - آسام والي تو بهت بڙي آسامي هونگي! بڙي آدمي ڪو بڙي آسامي ڪهتي هٽ. تو آڀ بڙي سين بڙي لوگ بڙي آسامي هو. وه لوگ اخبار ۾ نڪالتي هٽ ڪ ڪوٺ ڪوٺ بڙي هٽ. هو اڙ هو؟ آڀ لوگ تو جنم جنمانتر ڪي ليئي پوجيه بنتي هو. وه تو آڇ هو اڙ هو ڪي لسٽ ۾ هٽ ڪله ساڌارڻ پرڃا ڪي لسٽ ۾ هٽ. آڀ سڌا سين اسي لسٽ ۾ هو. سڌا ڪي پوجيه هو. آڌا ڪلپ چئن ۾ پوجيه ڪي روپ ۾ هو. آڌا ڪلپ جڙ چترن ڪي روپ ۾ پوجي جاتي هو. تو سارا هين ڪلپ هو اڙ هو هونئي. اُٿسا نشا رهتا هٽ ڪ هر بهت بڙي لوگ هٽ؟ ڪسي پي پرڪار ڪي سمسيا ڪمزور تو نهين بناتي؟ مهاوير هو؟ باپ دادا پي بچون ڪو ديك خوش هوتي هٽ ڪ ڪسي ڪلپ پهلي والا اپنا پاڻيه لي رهي هٽ. ڪلپ ڪلپ ڪي تقدير وان هو. اُٿسي تقدير ڪي ڪسي ڪي بن پي نهين سڪتي. تو يهه نشا اڙ خوشي نرنتر رهي.

بهار :- سڌا بهار ۾ رهندي والا بهار هٽ. سڌيو اپني ڪو اُٿسي اُنيو ڪرتي هو جيئي اوپر سين اوترت هوڪر ساڪار سرشتي ۾ شيوا ڪي ليئي آڻي هونئي هٽ. جو اوتار هوتي هٽ اُنڪو ڪيا ياد رهتا هٽ؟ جس ڪرتويه ڪي ليئي اوترت هوتي هٽ وهي ڪرتويه ياد رهتا هٽ. اوتار آڻي هين هٽ ڪوئي مهان ڪرتويه ڪرني ڪي ليئي. تو آڀ پي ڪس ليئي اوترت هونئي هو؟ وشو پريورتن ڪي ڪرتويه ڪي ليئي. تو سڌا يهه ياد رهتا هٽ؟ ڪهين پي رهتي آڀڪا موڻ ڪرتويه وشو پريورتن ڪا هٽ. چاهي ڪوئي پي ڏنڌا ڪرو، گهر ڪا ڪاريه ڪرو ليڪن ياد ڪيا رهنا چاهيئي، پريوار يا پريورتن؟ پريوار ۾ رهتي هو تو ڪس لڪش سين رهتي هو؟ يهي لڪش رهتا هٽ نان ڪ اُنڪو پي پريورتن ڪرنا هٽ. گرهستي هوڪر نهين، شيواڌاري هوڪر رهندي هو! شيواڌاري ڪو شيوا هين ياد رهندي، باقي سڀ ڪام نيمت ماتر هٽ. اصلي ڪاريه هٽ وشو پريورتن ڪا. وشو پريورتن وهي ڪر سڪتي هٽ جو پهلي سيم ڪا پريورتن ڪرتي هٽ. پهلي خد ڪو اڏاهرڻ بننا پرتا هٽ ڪر آڀڪو ديك ڪر سڀ ڪرني لڳ پرينگي. تو سو پريورتن ڪر ليئا هٽ نان؟ باقي جو ٿورا سميه رها هٽ وه ڪس ليئي؟ شيوا ڪي ليئي. انيه ڪي شيوا ڪرتي سو ڪي شيوا هو هين جائينگي. اوتار هون، يهه ياد رهي تو جيئي سمري هونگي وٿسا هين ڪرم هونگا. تو بهار والي بهاري مَوسر لاني والي هو. آڇ ڪله تو ديش ڪي حالت ڪيا هٽ؟ ڪهان سوکا هٽ، ڪهان بهت پاڻي هٽ، ليڪن آڀ

ڪيا ڪرين ٿي؟ سدا بهار لائين ٿي. آپڪا اٿسا ڪرتويه ديك سڀ آپڪو آشيرواد دين ٿي، سڀ نمسڪار ڪرني آئين ٿي. آڀي تو ڪوئي ڪوئي ڳالي پي ديتي هئ ڪيونڪ ڳپت هو نان. جب ڀرتڪيه هون ٿي تو آڀيهين سڀ نمسڪار ڪرني ڪي لئي آئين ٿي. جتني ڳاليان ديتي هئ اُتني ڀُڻڀ چڙهائين ٿي. ايڪ ڳالي ڪي بجاءِ ڪتني بار ڦولون ڪي مالها چڙهائي پرين ٿي. جئسي باپ نين بهت ڳاليان ڪاڻي تو پوڄن پي اُتنا هين هوتا هئ نان. اٿسي جتني ڳالي ڪائين ٿي اُتني بڙي پوڄيه بنين ٿي، اِس ليئي گهبرانا نهين. مالهاين تيار هو رهي هئ.

بنڱال ڪلڪتا:- ڪلڪتا نواسي ڪيا پلئن بنا رهي هئ؟ ميلي تو بهت ڪيئي آڀي ڪيا سوچا هئ؟ آڀي هر ورش ۾ ڪوئي نيان پلئن بنانا چاهيئي. ڪلڪتا پڳتي مارگ ۾ پي مشهور هئ وهان ڪي وشيشتا هئ ٻلي چڙهني ڪي. جئسي پڳتي مارگ ڪي ٻلي مشهور هئ وئسي ڳيان ۾ مهاڳلي چڙهني والي زياده هون ٿي نان. ايڪ طرف پڳتي ڪا فورس دوسري طرف ڳيان ڪا فورس. ميلي ڪي ساٿ آڀي اوڙ ڪوئي وڌي اپنائو. جتنا بڙا ڪلڪتا هئ اُتني بڙي آواز هو. پُراڻي گدي ڪا آستان هئ تو اوڙ ڪوئي اونچي آواز نڪالو. آڇا، هرايڪ روز اپني چيڪنگ ڪر تيور ٿي ڪو پراپت هو رهي هو؟ سنگر ڀڳ پر هين چڙهتي ڪلا ڪا چانس هئ. روز اپني چيڪنگ ڪرو. صرف چل رهي هئ، يه نهين ليڪن ڪس گتي سين چل رهي هئ. هر قدم ۾ پدمون ڪي ڪمائي جمع ڪرتي پدماپدم پاڳيشالي بنو. ساڌارڻ چيڪنگ نهين ليڪن آڀي مهين چيڪنگ چاهيئي.

يه مَر جيوا جنم هئ هين ڀرتڪيه ڦل ڪاني ڪي ليئي، ڪيئا اوڙ پراپتي هوئي. آب محنت ڪي ضرورت نهين، ڦل ڪاني ڪا سميه هئ. اُتي اندريه سُڪ ڪي جيون ۾ رهن ڪا سميه هئ. تو اُتي اندريه سُڪ ڪي جهولي ۾ سدا جهولني والي هو نان؟ جو آڀي سدا اِس جهولي ۾ جهولتي وهي شري ڪرشن ڪي ساٿ ساٿ جهولين ٿي. اٿسا پُرشارت هئ نان؟ اِسڪو ڪها جاتا هئ تيور پُرشارت. تاملنادو:- سنگر ڀڳ پر باپ دواران جو خزاني ملي هئ اُن سڀي خزانون ڪو آڇي طرح سين جمع ڪيئا هئ! مايا خزاني ڪو لوٽ تو نهين ليتي؟ پهلي پي سُنيا ٿا ڪ ڊبل لاک لڱاءِ دو ايڪ باپ ڪي ياد اوڙ دوسري شيوا، يه ڊبل لاک لڱاني سين ڪي پي مايا خزانا لوٽ نهين سڪتي. سدا ڀرپور رهين ٿي. اَمبرت ويلي سِير ڪو ماسٽر سروسڪتيوان ڪا تِلڪ دو. سارا دن تِلڪ ڌاري رهن ڪي ڪي پي مايا سامنا نهين ڪرين ٿي. تِلڪ آپڪي وجئ ڪي نشاني هئ. اَمبرت ويلا وُردانون ڪا سميه هئ، جتنا اَمبرت ويلي ڪا مهتو رکين ٿي اُتنا مهان بنين ٿي.

وردان - شريمت سين من مت اوڙ جن مت ڪي ملاوت ڪو سماپت ڪرني والي

سڄي سَو ڪلياڻي پَو

باپ نين بچون ڪو سڀي خزاني سَو ڪلياڻ اوڙ وشو ڪلياڻ ڪي ڀرت ديئي هئ ليڪن اُنهين وُترت طرف لڱانا، اڪلياڻ ڪي ڪاريه ۾ لڱانا، شريمت ۾ من مت اوڙ جن مت ڪي ملاوت ڪرنا، يه امانت ۾ خيانت هئ. آب اِس خيانت اوڙ ملاوت ڪو سماپت ڪر روحانيت اوڙ رحم ڪو ڌارڻ ڪرو. اپني اوڀر اوڙ سرو ڪي اوڀر رحم ڪر سَو ڪلياڻي بنو. سَو ڪو ديو، باپ ڪو ديو اوڙون ڪو نهين ديو.

سلوگن - سدا هرشت وهي ره سڪتي هئ جو ڪهين پي آڪرشت نهين هوتي هئ.